

Guia de teatre

TEATRE amb D de DONA

PRESENTACIÓ

El dia 8 de març és el Dia Internacional de la Dona; el 27 de març és el Dia Internacional del Teatre.

Aquestes dues commemoracions ens han dut a crear aquesta guia per dues raons fonamentals per la Biblioteca dels Safareigs: una la reivindicació del paper de la dona en tots els àmbits socials, culturals i polítics.

L'altra, la visibilitat d'un Fons especial en Arts escèniques del que disposa la Biblioteca dels Safareigs, i és per aquesta raó, també, que hem volgut commemorar aquesta data de forma especial.

Amb aquesta doble voluntat hem escollit Dones de teatre. Sense pretendre ser exhaustiu, sí hem volgut que hi siguin presents algunes de les dones de teatre més importants de tots els temps, tant de casa com de fora, tant de l'àmbit de l'escena com de la investigació, perquè siguin representatives del gran treball que s'ha dut a terme per part d'elles dones al llarg de la història

Així doncs, hem distribuït aquesta guia en 6 grans apartats:

- Dramaturgues De casa nostra
- Dramaturgues d'Espanya
- Dramaturgues d'arreu
- Dones de teatre
- Dones de ficció
- Teatre feminista

Dins els tres primers apartats, volem destacar algunes de les escriptores teatrals més importants de tots els temps; amb dones de teatre volem presentar-vos algunes actrius, guionistes, directores o investigadores destacades; a l'apartat dones de ficció fem un repàs a alguns dels personatges femenins que ens han fet reflexionar sobre la condició de ser dona; per últim, al teatre feminista, destaquem algunes dramaturgues contemporànies que contribueixen o han contribuït a la difusió del feminisme tant conceptualment com pràcticament.

Desitgem que aquesta guia us agradi i que us animi a llegir i veure teatre, en especial amb **D**, de dona.

DE CASA NOSTRA

Comencem aquesta guia amb algunes de les dramaturgues catalanes més importants de tots els temps.

Iniciem el nostre recorregut amb **Caterina Albert**, (1869-1966) coneguda com a Víctor Català; us proposem *Les Cartes: vuits i nous... : monòleg representable*, en prosa, del 1899. És una de les autores tant teatrals com de contes i narrativa més importants del Modernisme, reconeguda arreu per la seva obra *Solitud*.

Us presentem a **Carme Montoriol i Puig** (1892-1966), una de les primeres dones que escriu teatre a Catalunya, alhora que tradueix obres de Shakespeare, Oscar Wilde o Luigi Pirandello. El volum *Teatre complet*, recull tota la seva obra.

Mercè Rodoreda (1908-1983) ha estat considerada l'escriptora catalana contemporània més influent. La seva obra literària es caracteritza per la presència de personatges principals femenins, com la protagonista de *La senyora Florentina i el seu amor Homer*, inclosa en el recull teatral *Teatre*, a cura d'Enric Gallén i Gerard Guerra.

Rosa Maria Arquimbau (1909- 1992) va ser una escriptora i periodista durant la República. Una de les seves obres teatrals, *Marie la roja*, estrenada al 1938, ha format part del projecte club de lectura Llegir el Teatre i ha estat representada al Teatre Nacional de Catalunya la temporada 2024-2025.

Maria Aurèlia Capmany (1918-1991) és considerada una de les escriptores catalanes més polifacètiques del país, destacant pel seu activisme feminista i antifranquista. Dins l'àmbit teatral, va fundar el 1959 l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual, on va exercir de professora, d'actriu i de directora. En aquesta ocasió hem escollit *Vent de garbí i una mica de por*.

Pedra de tartera és una novel·la de **Maria Barbal** (1949-) considerada un dels clàssics de la literatura catalana contemporània. Al 2010 va ser adaptada al teatre de la mà de Marc Rosich amb motiu del 25è aniversari de la seva publicació. Malgrat que escriu bàsicament novel·la, *L'helicòpter* és una obra teatral publicada l'any 2000 per Edicions 62. La seva obra ha estat traduïda a diverses llengües.

Lluïsa Cunillé (1961-) és una dramaturga amb una extensa producció teatral: al 1994 va publicar la seva primera obra, *Berna*. Des de llavors ha rebut diversos premis, ha publicat a prop de vint títols i ha portat a escena gairebé 50 obres. Podreu gaudir d'alguna de les seves obres a *Deu peces*.

Núria Perpinyà (1961-) ha escrit diversos gèneres, entre ells també teatre. A *El vici* ens parla de l'addicció en totes les seves modalitats: a Internet, al sexe o al poder, per exemple.

Helena Tornero (1973-) és autora, directora, professora i traductora de teatre. Es va formar a l'Institut del teatre de Barcelona. El 2002 va publicar la seva primera obra, *El Vals de la Garrafa*. La darrera, *El futur*, va ser inclosa al projecte Club de lectura Llegir el Teatre i representada al Teatre Nacional de Catalunya .

Victoria Szpunberg (1973-) és una dramaturga amb una àmplia producció teatral, a més d'articles, textos, ser pedagoga i professora de l'Institut del Teatre de Barcelona. Les seves obres han estat traduïdes a diverses llengües i s'han posat en escena tant a Barcelona com a d'altres països. A *Mal de coraçón* ens parla en clau d'humor, misteri i misticisme del mal de Santa Teresa de Jesús a través d'uns personatges malalts de l'ànima.

Carla Torres (1977-) és autora, directora, actriu i dobladora. El 2014 va fundar la seva pròpia companyia de teatre, La Peleona, on fa tasques de direcció i interpretació. *Estat decepció* ens parla de l'abús de poder judicial.

Silvia Navarro (1982-), directora, guionista i dramaturga, ha escrit diverses obres teatrals; la última, *Negatius*, ha guanyat el Premi Frederic Roda el 2020.

Estel Solé (1987-) és actriu i escriptora. Al 2013 va debutar com a dramaturga amb *Animals de companyia*, una comèdia sobre el valor de l'amistat, que va ser representada durant dues temporades al teatre Capitol de Barcelona. El 2025 ha estat la guanyadora del 45è Premi de les Lletres Catalanes Ramon Llull amb la seva novel·la *Aquest tros de vida*.

Laia Alsina (1988-) ja escrivia des de ben petita (als 10 anys va escriure el seu primer text teatral) i es va formar a l'Institut del Teatre i a la Sala Beckett. És actriu, guionista i dramaturga. Va fundar la seva pròpia companyia teatral, el Martell, al 2015. Les seves obres tracten temes socials, ètics o ideològics, com *Y-X (o la felicitat dels cignes negres)* una reflexió sobre la monogàmia i l'amor romàntic.

D'ESpanya

Continuem el nostre recorregut pel teatre de dones amb dramaturgues espanyoles.

María Teresa León (1903-1988) va formar part de la Generació del 27. Compromesa amb l'educació i amb les llibertats, va escriure, interpretar i dirigir teatre durant l'època de la República. A *Obras dramáticas y escritos sobre teatro* es reuneixen varies d'aquestes obres i adaptacions.

Ana Diosdado (1938-2015) va ser apadrinada religiosament i professionalment per Margarida Xirgu. Va escriure quinze obres teatrals, entre d'altres *Los ochenta son nuestros*, inicialment escrita com a novel·la, que va ser adaptada posteriorment al teatre amb molt d'èxit de públic perquè reflectia les inquietuds i angoixes de la joventut espanyola de la dècada de 1980.

Dulce Chacón (1954-2003), novel·lista, poetessa i dramaturga, va ser molt reconeguda per la seva narrativa. Va escriure dues obres de teatre, *Segunda mano* i *Amor que no mate*, reunides en un únic volum.

Paloma Pedrero (1957-) és una de les autores teatrals més innovadores del panorama espanyol. Ha estat guardonada amb diversos Premis, com el de la Crítica al 2003. *Juego de noches. Nueve obras en un acto* recull nou obres amb la característica comuna que totes es desenvolupen en un sol acte. Les seves obres projecten la visió del món i de la vida de les dones.

Nieves Rodríguez (1983-) va estudiar dramaturgia. És professora de Literatura i Escriptura i també investigadora teatral. La seva obra tracta de l'univers femení i de temes socials. *A Aquí duermen ciervos* parteix del succés de 2019 en què el vaixell de l'Open Arms va estar a la deriva durant dinou dies, per reflexionar sobre el dret a una vida digna.

Lucía Carballal (1984-), a més de creadora de més de 10 títols, treballa com a guionista cinematogràfica. *Las últimas* reuneix les seves cinc últimes obres, en les quals els personatges es mouen entre el desig de prosperar i la frustració de no aconseguir-ho.

María Velasco (1984-) es va formar com a dramaturga a Madrid. Les seves obres han estat traduïdes a diverses llengües. A *Los muertos no respetan el descanso* tracta de la mort, el suïcidi i el dol des d'una visió nua de tabús. El volum reuneix també dues obres més: *Primera sangre* i *Harakiri*. El 2024 va guanyar el Premi Nacional de Literatura Dramàtica per la seva obra *Primera Sangre*.

D'ARREU

Acabem aquesta part amb un recull d'algunes de les dramaturgues internacionals més importants de totes les èpoques i països.

Agatha Christie (1890-1976) és una de les escriptores de novel·la de misteri i detectius més famoses i importants del segle XX. Va escriure nombroses novel·les, moltes d'elles portades al cinema , i a prop de 20 obres teatrals, entre les que destaquen *La rateta* o *Black coffee*.

Lillian Hellman (1905-1984) va ser una dramaturga i guionista dels Estats Units. El seu activisme polític d'esquerrres va motivar que la incloguessin en una llista que li va impedir treballar a la indústria del cinema durant molts anys. Malgrat això, la seva obra va ser molt representada a Broadway. *La loba* és un dels títols més coneguts portat al cinema per William Wyler al 1941, amb Bette Davis com a protagonista.

Natalia Ginzburg (1916-1991) va publicar la seva primera novel·la al 1942, sota pseudònim per les seves idees antifeixistes. A la seva obra va reflexionar profundament sobre la guerra. A partir de 1950, després de la mort del seu primer marit, s'inicià el seu període més prolífic i durant vint anys va escriure novel·la, assaig i teatre. *Me casé por alegría* és una de les seves obres teatrals més destacades escrita al 1968.

Franca Rame (1929-2013) va néixer a Itàlia dins una família de professionals del teatre. Va debutar professionalment el 1951, i des de llavors es va convertir en una important actriu, dramaturga, i activista política que al 1973 va ser segrestada, violada i torturada per un grup d'extrema dreta. Va recollir aquesta experiència a *La violació*, una de les seves obres més famoses. Juntament amb Dario Fo i amb el fill dels dos, va escriure *Tengamos el sexo en paz*.

Agota Kristof (1935-2011), hongaresa de naixement, va fugir a Suïssa quan l'exercit rus va reprimir la Revolució a Hongria al 1956. Allà va començar a escriure en francès i les seves obres van aconseguir un gran èxit. Algunes d'elles, com *L'hora grisa* o *L'últim client* han estat traduïdes al català.

Caryl Churchill (1938-) és coneguda per les seves obres sobre abusos de poder i de temàtica feminista. A banda de les peces teatrals, ha escrit per a televisió i ràdio. *Cor blau*, *bosc boig* o *Prou borratxo per dir t'estimo?* són algunes de les seves obres.

Fatima Gallaire (1944-2020) va néixer a Algèria i va escriure les seves més de vint obres en francès i han estat traduïdes a l'anglès, a l'espanyol i a l'uzbek, entre d'altres llengües. Va escriure novel·la però també relats curts i teatre, com *Princeses* o *Ah!, heu vingut aquí, on hi havia algunes tombes*.

Yasmina Reza (1959-) és escriptora, actriu i dramaturga francesa. Ha rebut premis tant importants com el Gran Premi de Teatre de l'Académie Française al 2020 per la seva carrera dramàtica. Al 2007 va escriure *Un déu salvatge*, portada al cinema per Roman Polanski el 2011 i estrenada al 2010, en català, al Teatre Goya de Barcelona sota la direcció de Tanzim Townsend.

Sarah Kane (1971-1999), dramaturga anglesa, és un referent del teatre del segle XX. Va patir una depressió que la va portar a suïcidar-se. Les seves obres han estat traduïdes a nombroses llengües i el seu teatre ha estat molt representat a Europa. *Obres completes* reuneix tota la seva producció teatral.

Claudia Barrionuevo (1997-) és argentina de naixement encara que es va formar a França. És dramaturga, guionista, directora de teatre i columnista del diari *La República* fins al 2016. La seva obra *No matarás* parla, a través del relat de quatre dones, de l'instint de matar i de la possibilitat, o no, de fer-ho per sobreviure.

DONES DE TEATRE

Aquest apartat, encara que breu, vol ser un homenatge a les dones que han destacat en l'escena teatral com a actrius, investigadores, analistes o directores.

Sarah Bernhardt (1844-1923) està considerada l'actriu de teatre i cinema més important del segle XIX. Malgrat el seu caràcter, sovint excèntric, va ser una dona dedicada al teatre com a intèrpret i com a promotora teatral, de gran professionalitat, i que va trencar l'estil interpretatiu de l'època, molt exagerat i histriònic, per un de més espontani i natural. Si en voleu saber més d'ella, us proposem el llibre *La divina Sarah, una biografia de Sarah Bernhardt*, escrit per Arthur Gold i Robert Fizdale.

Margarida Xirgu (1888-1969) va debutar com actriu al 1906, al Teatre Romea interpretant el paper de Blanca, de l'obra *Mar i cel* d'Àngel Guimerà. Va ser ella qui, al 1933, va apostar per fer teatre clàssic al teatre romà de Mèrida. Amb l'ajut d'Unamuno com a traductor, va estrenar *Medea* al davant de 3000 espectadors. Si voleu saber més de la seva vida us recomanem el llibre *Margarida Xirgu, una biografia*, d'Antonina Rodrigo.

Francesca Bartrina i Eva Espasa rendeixen homenatge a les actrius i dramaturgues de l'escena catalana al llarg del segle XX. El títol del seu recull, *Dones de teatre*, ens ha inspirat per titular aquesta guia que us presentem.

Mercè Ibarz, escriptora, periodista cultural, investigadora i docent, ha recollit dotze autores presents en l'escena catalana entre el 1876 i 1938. Obre el recull Dolors Monserdà, primera dona a presidir els Jocs Florals de Barcelona el 1909, i la seva obra *Teresa*, escrita al 1876; i tanca el recull amb dues publicacions del 1938: *Marie la Roja...*, de Rosa Maria Arquimbau, i *Florentina*, de Maria Carratalà.

Aïda Ayats recull a *Dramaturgues de postguerra* tretze obres de deu escriptores catalanes de l'escena teatral entre 1946 i 1965. Algunes d'elles presents a aquesta guia, com Rosa Maria Arquimbau o Mercè Rodoreda, però també h ha d'altres com Cecília A. Màntua, que va obtenir un gran èxit de públic amb les seves estrenes.

Mercè Sarrias ens presenta *L'art de fer riure*, un text que analitza i descriu les diferents formes que pot adoptar la comèdia: com es construeix un gag, o un acudit?, quins tipus de personatges fan riure? Si voleu saber més sobre com s'escriu comèdia, aquest llibre us serà de gran utilitat.

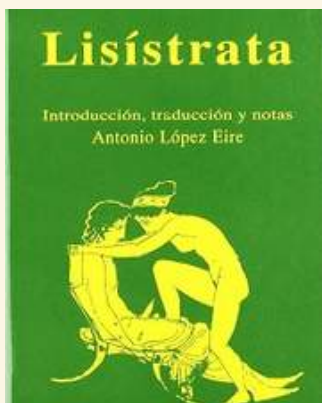
Katie Mitchell (1964-) és molt més que una directora d'escena: amb més de 100 direccions teatrals en 30 anys. També dirigeix òpera, i produccions de cinema en viu. Els seus muntatges s'han pogut veure als millors teatres europeus i ha estat guardonada amb nombrosos premis. És també l'autora de *L'ofici de dirigir*, un manual de referència per treballar amb els actors, els equips tècnics o el propi text dramàtic.

DONES DE FICCIÓ

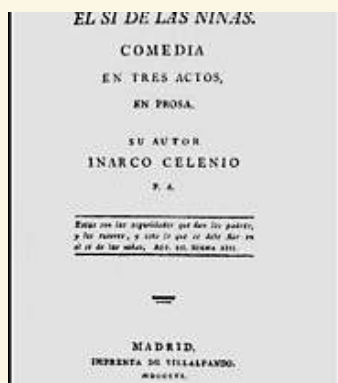
Volem continuar amb alguns dels personatges femenins de totes les èpoques que són un referent al món del teatre.

Antígona, va ser escrita cap al 442 aC per Sòfocles, i és una de les tragèdies greges més conegudes. Antígona és filla d'Edip i de Iocasta, i germana de Etèocles, Polinices i Ismene. Quan els seus dos germans es maten un a l'altre per l'alternança en el poder, Antígona, desobeint les lleis terrenals, decideix enterrar al seu germà Polinices, acusat de traïció per Creonte. Antígona diu que 'no tem la voluntat de cap home', i també que 'no he nascut per compartir l'odi, sinó l'amor'.

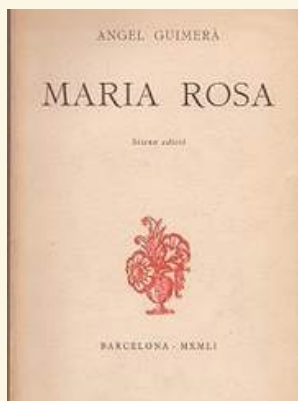
Lisístrata és una comèdia grega escrita per Aristòfanes i representada a Atenes el 411 aC. Lisístrata té una idea per acabar amb la Guerra del Peloponnès, i aquesta és iniciar una vaga de sexe i forçar als homes a negociar la pau. I ho aconsegueix: després d'una prolongada abstinència, els homes decideixen depositar les armes i fer l'amor en comptes de la guerra. Lisístrata va ser, doncs, la primera dona instigadora d'una vaga feminista.

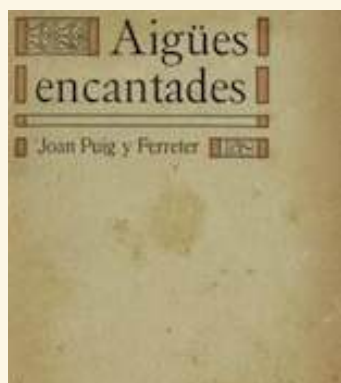
El sí de las niñas, escrita el 1801 per Leandro Fernández de Moratín i estrenada el 1806, és una de les seves obres més emblemàtiques. Paquita, jove de 16 anys quan comença l'acció, ha estat compromesa en un matrimoni concertat per la mare, amb Don Diego, un home de gairebé 60 anys. Malgrat la jove es mostra obedient a les decisions de la seva mare, està enamorada del jove Don Carlos, nebot del seu promès, amb qui finalment manté una relació amorosa. Aquesta obra va ser prohibida per la Inquisició.

Casa de nines, d'Henri Ibsen, va ser escrita el 1879 i estrenada en català al Teatre Gran Via de Barcelona el 1893. La protagonista, Nora, ha de demanar un préstec, en nom del seu marit, per cobrir les despeses de la seva curació. Després de que el seu marit se'n assabenti i la perdoni, decideix que mai més serà tractada com una nina per ningú; a l'última escena, Nora marxa de casa seva tancant la porta al seu darrera. Aquesta obra ens parla de la llibertat dins un món patriarcal que condiona les decisions de les dones.

Maria Rosa, d'Àngel Guimerà, és una de les seves obres cabdals. Va ser escrita al 1894 i portada a escena el mateix any. L'Andreu, marit de la protagonista, és acusat de ser l'assassí del seu capatàs i empresonat a Ceuta, on mor. Entre tant, el Marçal, veritable assassí, intenta seduir a la Maria Rosa, de qui està enamorat. La protagonista, atrapada entre el desig i el dol, representa el conflicte passional en mig d'una situació de gran precarietat econòmica.

Aigües encantades, escrita al 1908 per Joan Puig i Ferrer, ens sorprèn amb la Cecília, estudiant de magisteri: una dona decidida i lluitadora, filla d'una família religiosa i tradicional. Les seves idees progressistes es veuen contraposades amb la ignorància dels seus veïns i posen en evidència l'enfrontament de l'època entre ciència i superstició, tradició i modernitat. L'obra va ser estrenada aquell mateix any al Teatre Romea amb la Margarida Xirgu en el paper de Cecília.

Doña Rosita la soltera o el lenguaje de las flores va ser escrita per Federico García Lorca el 1935. Va ser estrenada el 1935 a Barcelona i interpretada per la companyia de Margarida Xirgu. Rosita viu amb els seus oncles a Granada. El seu promès marxa a l'Argentina i ella es queda esperant les seves cartes fins que, ja morts els seus oncles, se'n assabenta de que ell s'ha casat amb una altra dona. Rosita encarna la representació de la dona soltera en un moment en que la societat considera aquest fet una desgràcia.

Elsa Schneider, de l'autor, director i traductor teatral Sergi Belbel, es va estrenar el 1989. L'obra consta de tres monòlegs: el primer basat en l'obra *La señorita Elsa*, de Arthur Schnitzler, una jove que es prostitueix per evitar que el seu pare vagi a la presó; el segon explica una mena de monòleg intern de Romy Schneider, actriu amb una vida força tràgica; i un tercer personatge fictici que es suïcida. Una obra que no deixa indiferent.

Agost és una comèdia dramàtica escrita per Tracy Letts el 2007 i guanyadora del Premi Pulitzer de drama l'any següent. Explica la història d'una família desestructurada d'Oklahoma, on la mentida ha encobert temes com el suïcidi, l'incest, la pedofília, els abusos o l'adulteri. Va ser portada al cinema per John Wells el 2013, protagonitzada per Meryl Streep.

Dues dones que ballen, de Josep Maria Benet i Jornet, ens parla de dues dones que de forma accidental conversen sobre la realitat que les envolta. El punt en comú és la invisibilitat que les dues, malgrat pertànyer a generacions diferents (l'una apropant-se a la maduresa i l'altre a la vellesa), senten. L'obra es va estrenar el 2011 al Teatre Lliure protagonitzada per Alicia Pérez y Anna Lizaran.

TEATRE FEMINISTA

Volem tancar aquesta guia fent referència a algunes dramaturgues que tenen el feminisme i la reivindicació de les dones com el tema principal de les seves obres.

Angelina Llongueras (1953) és una actriu, directora, dramaturga i investigadora. És autora de quatre obres teatrals, entre elles *El cobert*, el seu últim títol, on posa l'accent en les repeticions d'errors que, generació rere generació, ens paralitzen i ens impedeixen avançar en aquesta societat incapaç de fer front al passat i les seves ferides.

Anna Maria Ricart Codina (1968-) és una dramaturga, adaptadora, directora i traductora de teatre. *Encara hi ha algú al bosc* és una de les seves obres on ens parla de les supervivents de la violència sexual viscuda a la guerra dels Balcans.

Carol López (1969) és dramaturga, directora de cinema i teatre i actriu. Amb la seva obra *Germanes* va guanyar el Premi Max a la millor autoria teatral en català, els Premis Butxaca al millor muntatge i al millor text teatral, i el Premi de la Crítica de Barcelona a la millor direcció. Altres obres de l'autora són, per exemple, *Bonus Track* i *V.O.S.*

Gemma Brió Zamora (1972-) és una dramaturga i actriu tant de teatre com de cinema i televisió. La seva obra teatral *Libert* va guanyar al 2014 diversos premis, com el de Millor text teatral, i va ser nominada com a millor autora revelació als Premis Max 2015.

Cristina Clemente (1977-) és autora i guionista teatral. A banda de nombroses obres pròpies, com *Ventura* o *Volem anar al Tibidabo*, ha coescrit amb Sergi Belbel el guió de la pel·lícula *Eva*. Actualment és guionista de la sèrie *Com si fos ahir*.

Daniela Feixas (1973-) és guionista, dramaturga i actriu. Les seves obres aborden temes tant sensibles com la violència sexual infantil, per exemple. Ha estat guardonada amb diversos premis. La seva obra *La festa* ha format part del projecte club de lectura Llegir el Teatre al 2023. Actualment és una de les guionistes de la sèrie *Com si fos ahir*.

Marta Buchaca (1979-), formada a Bèlgica, és una autora teatral i guionista de televisió. Entre d'altres, ha escrit el guió cinematogràfic de les seves obres *Les nenes no haurien de jugar a futbol* i *Litus* dirigides totes dues per Dani de la Orden. A *Dramedies* es recullen algunes de les seves obres més importants.

Marta Aran és una dramaturga, directora i actriu catalana, guanyadora del Premi Max a l'autora revelació el 2020. Ha escrit *La noia de la làmpada*, *Els dies mentits* i *Lady Lamp*.

Clàudia Cedó (1983-) és psicòloga a més de dramaturga i directora de teatre. Actualment coordina Escenaris Especials, un projecte que va crear fa 12 anys per fer teatre amb persones en risc d'exclusió social. A la seva obra *Tortugues* fa una reflexió en to d'humor que parla dels límits de l'amor i també dels límits de la investigació científica.

Biblioteca dels Safareigs, Sabadell, 2025

Al nostre fons especial d'ARTS ESCÈNIQUES hi trobareu moltes de les obres i autores que us hem presentat en aquesta guia. Us convidem a deixar-vos portar pels prestatges del nostre fons, i a deixar-vos captivar pel Teatre amb **D** de Dona.

BIBLIOTEQUES MUNICIPALS DE SABADELL

- **Biblioteca Vapor Badia**

C. de les Tres Creus, 127-129
Tel. 93 745 17 03
bibliovaporbadia@ajsabadell.cat

- **Biblioteca del Nord**

Rda. de Navacerrada, 60
Tel. 93 724 64 01
bibliodelnord@ajsabadell.cat

- **Biblioteca del Sud**

Pg. dels Almogàvers, 49
Tel. 93 720 51 74
bibliodelsud@ajsabadell.cat

- **Biblioteca de Ponent**

I. d'Ovidi Montllor, 5
Tel. 93 717 39 74
bibliodeponent@ajsabadell.cat

- **Biblioteca dels Safareigs**

C. del Papa Pius XI, 165
Tel. 93 717 53 43
bibliosafareigs@ajsabadell.cat

- **Biblioteca de la Serra**

Pl. de Cristóbal Ramos, 1
Tel. 93 726 34 68
bibliolaserra@ajsabadell.cat

- **Biblioteca de Can Puiggener**

Pl. del Primer de Maig, 1
Tel. 93 716 51 50
bibliocanpuiggener@ajsabadell.cat